

10) dotychczasowy załącznik nr 2 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. (poz. 49).

Wzory obliczeń dodatkowego funduszu zakładowego.

1. Kwotę dodatkowego funduszu zakładowego przy osiągnięciu wyniku lepszego od wyniku roku poprzedzającego (§ 8) oblicza się według wzoru:

$$X = S \times W, \text{ w którym}$$

X = kwota dodatkowego funduszu zakładowego,

S = stopa procentowa,

W = kwota faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

2. Obliczenie stopy procentowej (S) następuje według wzoru:

$$S = \frac{a \times F}{Z}, \text{ w którym}$$

a = procent funduszu płac przypadający za zaplanowaną poprawę wyniku według wskaźnika dyrektywnego,

F = planowany osobowy fundusz płac,

Z = zaplanowana kwota poprawy wyniku w porównaniu do wyniku roku poprzedzającego.

3. W razie gdy podstawą obliczania funduszu zakładowego jest wynik planowany — przez poprawę rentowności (§ 9) rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje kwota poprawy wyniku (tj. wynik rzeczywisty pomniejszony o wynik planowany) do

sumy planowanych kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług.

Obliczenie następuje według wzoru:

$$R = \frac{Z}{K} \times 100, \text{ w którym}$$

R = procent poprawy rentowności,

Z = osiągnięta kwota poprawy wyniku w porównaniu do wyniku planowanego,

K = planowane koszty własne sprzedanej produkcji i usług.

U w a g a. Ilekroć w podanych wyżej wzorach jest mowa o „wyniku roku poprzedzającego” — należy przez to rozumieć w przypadkach określonych w § 3 — obliczoną bazę, a w przypadkach określonych w § 4 — wynik podwyższony lub bazę podwyższoną. Paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia.”

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Przewodniczący Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

45

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie ochrony wzorów zdobniczych.

Na podstawie art. 142 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza, co następuje:

§ 1. Za wzór zdobniczy w rozumieniu rozporządzenia uważa się nową postać przedmiotu, przejawiającą się w kształcie, właściwościach powierzchni, układzie linii, rysunku lub barwie, nadającą przedmiotowi swoisty i oryginalny wygląd, przeznaczoną do odtworzenia w produkcji przemysłowej lub rękodzielniczej i zmierzającą do celów estetycznych.

§ 2. Własność wzoru zdobniczego oraz wyłączne prawo jego stosowania stwierdza się przez wydanie świadectwa ochronnego na wzór zdobniczy.

§ 3. 1. Wzory zdobnicze, na które wydano świadectwo ochronne, wpisuje się do rejestru wzorów zdobniczych.

2. Przez dokonanie rejestracji wzoru zdobniczego nabywa się prawo wyłącznego korzystania z wzoru w sposób zarobkowy lub zawodowy.

§ 4. Właściwym do wydawania świadectw ochronnych na wzór zdobniczy i do rejestrowania wzorów zdobniczych jest Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwany dalej „Urzędem Patentowym”.

§ 5. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wzoru zdobniczego rozciąga się na cały obszar Państwa i trwa pięć lat od daty zgłoszenia wzoru zdobniczego w Urzędzie Patentowym.

2. Na wniosek właściciela zarejestrowanego wzoru zdobniczego okres trwania wyłączności może być przedłużony na dalsze pięć lat.

§ 6. 1. Świadectwo ochronne na wzór zdobniczy może być ważne uzyskane tylko na nowy wzór zdobniczy.

2. Wzoru zdobniczego nie uważa się za nowy, jeżeli przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa ze świadectwa ochronnego, został podany do wiadomości powszechnej albo był w Polsce jawnie stosowany lub wystawiony na widok publiczny w sposób ujawniający dla znawcy dostateczne dane do stosowania tego wzoru zdobniczego.

§ 7. Prawo z rejestracji wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

§ 8. Świadectw ochronnych na wzór zdobniczy nie wydaje się na wzory, których stosowanie byłoby sprzeczne z obowiązującym prawem lub porządkiem społecznym.

§ 9. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła lub następców prawnych tego twórcy prawa korzystania z ochrony prawa autorskiego w stosunku do późniejszego posiadacza prawa z rejestracji tego wzoru.

§ 10. Prezes Urzędu Patentowego ustali:

- 1) klasyfikację wytworów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych,
- 2) zakres czynności dokonywanych przez Urząd Patentowy w związku z badaniem zgłoszonych wzorów zdobniczych, ich rejestracją i przedłużeniem okresu trwania wyłączności do korzystania z wzoru.

§ 11. 1. W sprawach nie unormowanych w rozporządzeniu w przedmiocie ochrony wzorów zdobniczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wzorów użytkowych, zawarte w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) i w wydanych na jej pod-

stawie rozporządzeniach w zakresie ochrony wzorów oraz postępowania i opłat w związku z tą ochroną, prowadzenia rejestru wzorów i przepisów karnych.

2. Ponadto do wzorów zdobniczych stosuje się przepisy art. 139 i 140 ust. 2 Prawa wynalazczego.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

46

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie opłat związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych oraz znaków towarowych.

Na podstawie art. 127 ust. 2 i 142 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz art. 217 ust. 1 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o częściowej zmianie przepisów o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 45, poz. 227), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. W związku z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych pobiera się opłaty jednorazowe i opłaty okresowe w wysokości określonej w rozporządzeniu.

§ 2. Wolne są od opłat okresowych, związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych jednostki gospodarki społecznej, w szczególności jednostki budżetowe, przedsiębiorstwa państwowe, zjednoczenia tych przedsiębiorstw, organizacje spółdzielcze, organizacje zawodowe, stowarzyszenia i inne organizacje społeczne.

Rozdział 2.

Opłaty jednorazowe.

- § 3. 1. Opłaty jednorazowe pobiera się w wysokości:
- 1) za podanie zawierające zgłoszenie do opatentowania lub do rejestracji:
 - a) wynalazku 250 zł;
 - b) wzoru użytkowego 180 zł;
 - c) wzoru zdobniczego lub wzorów zdobniczych w ilości do 10 w jednym podaniu 180 zł;
 - d) znaku towarowego 200 zł;
 - 2) za podanie o wpisanie do rejestru zmiany dotyczącej właściciela patentu, wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego albo odnoszącej się do praw rzeczowych lub innych praw 70 zł;
 - 3) za podanie o wydanie przez Urząd Patentowy decyzji w postępowaniu spornym 200 zł;
 - 4) za odwołanie od decyzji lub za zażalenie na postanowienie Urzędu Patentowego wydane w postępowaniu:
 - a) administracyjnym 150 zł;
 - b) spornym 200 zł;
 - 5) za podanie o wydanie przez Komisję Rozjemczą orzeczenia w sprawach określonych w art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) 200 zł;
 - 6) za zaświadczenie o istnieniu określonego wpisu w rejestrze 15 zł;
 - 7) za odpis albo wyciąg z rejestru po od strony odpisu lub wyciągu 15 zł.
2. Opłatę za podanie, zawierające zgłoszenie do reje-

stracji wzorów zdobniczych odnoszących się do dwóch lub więcej klas według obowiązującej klasyfikacji wytworów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych, pobiera się w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1 lit. c) tylokrotnie, ile klas jest objętych tym podaniem.

3. Opłaty jednorazowe obowiązują w wysokości podwójnej, jeżeli dotyczą związkowych (wspólnych) znaków towarowych.

4. Za stronicę (ust. 1 pkt 7) uważa się stronicę zawierającą 25 wierszy.

Rozdział 3.

Opłaty okresowe.

§ 4. 1. Za ochronę wynalazku pobiera się opłaty okresowe w wysokości:

za rok pierwszy	60 zł,
" " drugi	90 zł,
" " trzeci	135 zł,
" " czwarty	320 zł,
" " piąty	400 zł,
" " szósty	540 zł,
" " siódmy	680 zł,
" " ósmy	820 zł,
" " dziewiąty	1.080 zł,
" " dziesiąty	1.340 zł,
" " jedenasty	1.620 zł,
" " dwunasty	1.800 zł,
" " trzynasty	2.160 zł,
" " czternasty	2.430 zł,
" " piętnasty	2.700 zł.

2. W razie udzielenia patentu dodatkowego pobiera się za ochronę wynalazku stanowiącego przedmiot tego patentu opłatę zryczałtowaną w wysokości 125 zł. Jeżeli patent dodatkowy stanie się patentem samoistnym, za ochronę tego wynalazku pobiera się opłaty okresowe wymienione w ust. 1, poczynając od roku następnego po ustaniu patentu głównego, i w wysokości, jaka przypadłaby za ten następny rok i dalsze lata ochrony wynalazku będącego przedmiotem patentu głównego.

§ 5. Za ochronę wzoru użytkowego pobiera się opłaty okresowe w wysokości:

za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok)	110 zł,
za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok)	540 zł,
za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok)	1.080 zł.

§ 6. 1. Za ochronę wzoru zdobniczego pobiera się opłaty okresowe w wysokości:

za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok)	75 zł,
za drugi okres ochrony (4 i 5 rok)	100 zł,
za trzeci okres ochrony (6, 7, 8, 9 i 10 rok)	350 zł.

2. W razie zgłoszenia w Urzędzie Patentowym w jednym podaniu do rejestracji wzorów zdobniczych, odnoszących się do dwóch lub więcej klas (§ 3 ust. 2), opłaty okresowe uiszczają się za dany okres tylokrotnie, ile klas jest objętych zgłoszeniem.